

Το Τρενάκι

Ο Πέτρος κοίταξε τα πόδια του μόλις έπεσε στη λακούβα με τα λασπόνερα. Οι λάσπες είχαν φτάσει σχεδόν μέχρι το γόνατό του και οι κάλτσες του είχαν βραχεί και μέσα στα παπούτσια. Στα παγωμένα χεράκια του κρατούσε σφιχτά το τρίγωνο. Ήταν κρύο το σίδερο και γλιστρούσε από τις σταγόνες της βροχής. Από το πρωί έτρεχε στις γειτονίες για να πει τα κάλαντα και κόντευε μεσημέρι. Η κοιλιά του γουργούριζε.

Έφτασε έξω από έναν φούρνο. Τα ντόνατς φαίνονταν λαχταριστά. Αλλά με επικάλυψη μαύρη σοκολάτα, αλλά με άσπρη και πολύχρωμα ζαχαρωτά! Έβγαλε από τη τσέπη του τα κέρματα που είχε μαζέψει. Ήταν ακριβώς όσα χρειαζόταν για να αγοράσει εκείνο το τρενάκι που είχε δει στη βιτρίνα του παιχνιδάδικου. Τα κέρματα κουδούνιζαν στις κρύες χούφτες του.

Αποφάσισε να προχωρήσει. Η λαχτάρα του για το τρενάκι ήταν μεγάλη. Έσπρωξε τη γυάλινη πόρτα του παιχνιδάδικου και ακούστηκε ένα κουδούνισμα. Επιτέλους θα αγόραζε το παιχνίδι που τόσο ήθελε!

Βγήκε από το μαγαζί κρατώντας σφιχτά το παιχνίδι στα χέρια του. Δεν τον ένοιαζε καθόλου η βροχή που είχε δυναμώσει. Ήταν πολύ χαρούμενος. Ξαφνικά στην απέναντι γωνία είδε ένα παιδάκι με τη μητέρα του να κάθονται στα σκαλοπάτια μιας πολυκατοικίας και να ζητιανεύουν. Σταμάτησε για μια στιγμή, αλλά μετά συνέχισε τον δρόμο του. Δεν μπορούσε να βγάλει από το μυαλό του το παιδί που ήταν κουλουριασμένο στην αγκαλιά της μητέρας του. Φαινόταν τόσο δυστυχισμένο!

Ο Πέτρος σταμάτησε. Κοίταξε το τρενάκι και χαμήλωσε τα μάτια. Τα πόδια του τον έφεραν στα σκαλοπάτια της πολυκατοικίας. Άπλωσε τα χέρια του και έδωσε το τρενάκι στο αγοράκι. Εκείνο κοίταξε το παιχνίδι και το πρόσωπό του φωτίστηκε. Μετά κοίταξε το Πέτρο και κράτησε σφιχτά στα βρώμικα χεράκια του το λαμπερό παιχνίδι. Τα μάτια του έλαμψαν από χαρά. “Καλά Χριστούγεννα” ψιθύρισε.

Ο Πέτρος γύρισε και συνέχισε προς το σπίτι. Ένιωθε μια ζεστασιά να τον πλημμυρίζει. Χαμογέλασε, κράτησε σφιχτά το τρίγωνό του και συνέχισε τον δρόμο του.

Αντώνιος Βαμβακίτης